

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت بیابان زایی با استفاده از مدل ESAs مطالعه موردی منطقه نیاتک سیستان

محل انتشار:

دومین همایش ملی مقابله با بیابان زایی و توسعه پایدار تالاب های کویری ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سید محمود حسینی - کارشناسی ارشد بیابان زدایی

ایرج امیری - کارشناسی ارشد بیابان زدایی

خلاصه مقاله:

تخریب اراضی در مناطق خشک و نیمه خشک در اثر فعالیت های انسانی و شرایط اقلیمی را بیابان زایی گویند این پدیده امروزه به صورت یک معضل جدی دامنگیر جوامع بشری شده و سالانه خسارات جبران ناپذیری را از جنبه های مختلف به بخشهای اقتصادی و اجتماعی وارد می کند برای ارزیابی و تهیه نقشه وضعیت بیابان زایی مدلهای مختلفی در دنیا ارایه شده که هر کدام دارای نواقص و فاکتورهای محدود به مناطق خاص می باشد در این تحقیق از روش ESAs که از جدیدترین روشها بود و توسط کمیسیون اروپا در سال 1999 ارایه شده برای ارزیابی وضعیت بیابان زایی منطقه نیاتک سیستان استفاده شد بدین منظور ابتدا نقشه واحدهای کاری یا رخساره های همگن بیابانی به عنوان نقشه پایه جهت امتیاز دهی به شاخصهای مورد نظر تهیه گردید برای تهیه نقشه واحدهای کاری از نقشه های ژئومرفولوژی توپوگرافی زمین شناسی تصاویر ماهواره ای باز دیده های صحرایی و عکسهای هوایی بهره گرفته شد سپس با توجه به واحدهای کاری موجود در منطقه و انجام باز دیده های صحرایی امتیازدهی به شاخصهای مربوط به 4 پارامتر اصلی موجود در مدل براساس جداول مبنا صورت گرفت.

کلمات کلیدی:

بیابان زایی، واحدهای کاری، فرآیند بیابان زایی، روش ESAs ، نیاتک سیستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/156526>

